

LA FESTA DE LA MARE DE DÉU DEL BON VIATGE

Es molt bonic veure, com any darrera any, i cada vegada amb més resplendor, eufòria i alegria, es va continuant l'Aplec de la Mare de Déu del Bon Viatge.

Cal dir que aquest any la gent hi ha trovat tres novetats que val la pena de remarcar.

Ja al matí va començar la festa. I de bon començament varem veure dues novetats. La Banda del Col·legi de Santa Maria de Blanes i que els actes varem començar amb "una passada", tan típica en el Sant Feliu de fa uns anys.

Després d'esperar una llarga estona davant l'Ajuntament es va iniciar la processó d'allí, fins a la platja. Llavors la gent veié la tercera gran novetat d'aquesta diada en comparació amb els altres anys. Al davant de la Imatge de la Verge i de St. Elm, hi havia una trentena de mariners que desfilaven sense moscató i marcant pas lent. Sobretot aquesta tercera novetat creiem que val la pena de destacar-la, tant per el considerable esforç que representa lograr fer venir "marinos" com per la bona pensada de fer-los venir, en aquesta diada, festa típicament marinera.

Com cada any, les barques adornades continuaren la processó, amb "els músics" i les imatges, després d'haver-les embarcat a la platja. Tan a la nada com a la tornada varen, gaire-bé, obligar a que tots els "turistes" que encara hi havien desenfundessin la màquina i tiressin tota mena de fotografies.

Després continuà la processó (que creiem que és més anada que processó) fins a St. Elm, on s'hi celebrà una Missa de Campanya. Aprofitem l'ocasió per a dir que'ns sembla que és una llàstima que ara que els actes es poden fer en català, aquesta Missa tan típica de Sant Feliu s'ha de fer en castellà. (No tan típic de St. Feliu).

I després d'una audició de música a càrrec de l'esmentada Banda-Cobla ens n'anarem cap a dinar, solament esperant que ja fossin les 4 de la tarda per a tornar a l'ermita.

A la tarda tal com estava anunciat, es va celebrar un concert de música i sardanes per a totes les persones que hi varen pujar.

Ja que varem poder passar un dia tan bonic i típic creiem que estem obligats a donar les gràcies a tots els organitzadors, que per el que nosaltres només va ésser goig i plaer, ben segur que per ells abans de poder gaudir d'aquest rotund èxit varen haver de passar els seus malx de caps. Qui sab si fins i tot es varen trovar en que algú de nosaltres els hi va negar la seva col·laboració.

Creiem que val la pena de pensar que, perquè es puguin fer coses en aquest poble, cada ú de nosaltres ha d'estar sempre disposat a col·laborar amb el que necessitin.

Gràcies, doncs, als organitzadors per a brindar-nos una festa magnífica i gaire-bé insuperable.

Jodell

Un alumne de Rossini suplicà al mestre que volgués escoltar dues composicions seves. A penes n'havia acabat d'interpretar el primer tros, que Rossini declarà:

- Estic segur que el segon tros m'agradarà força mes.